

ubbo
emmius
fondseric
bleumink
fonds

MARJAN BROUWERS

REYER BOXEM

‘Na mijn promotie ga ik terug naar Nepal’

‘Wat gebeurt er met mijn donaties? Dat is een vraag die onze donateurs terecht stellen. Met een concreet voorbeeld kan ik dat het beste uitleggen, zoals dat van Samiksha Ghimire uit Nepal. Dankzij een beurs van het Eric Bleumink Fonds doet zij promotieonderzoek naar de behandeling van tuberculose in arme landen, zoals het platteland van Nepal. Tuberculose is een ziekte waarvan we bijna zijn vergeten dat het nog bestaat. Toch zijn er zo’n twee miljard dragers van tuberculose, waarvan circa tien procent echt ziek wordt. Verreweg de meeste patiënten wonen in landen waar de behandeling ontoereikend is. Dankzij uw donaties kan Samiksha met haar onderzoek hier verandering in brengen.’

FOTO JEROEN VAN KOOTEN

Gerbrand Visser
directeur Ubbo Emmius Fonds

Steun ook talentvolle studenten uit ontwikkelingslanden

Maak een gift over op NL 37 TRIO 0784906009 t.n.v. Stichting Ubbo Emmius Fonds, inzake Eric Bleumink Fonds, via www.rugsteunt.nl of met de bijgevoegde acceptgiro.

Eric Bleumink Fonds

Postbus 72, 9700 AB Groningen
tel. (050) 363 7595, bleuminkfonds@rug.nl,
www.rug.nl/ebf

Toen de Nepalese Samiksha Ghimire (1988) hoorde dat ze een beurs zou krijgen van het Eric Bleumink Fonds, was ze de uitputting nabij. De PhD-studente klinische farmacie en farmacologie had een jaar lang haar masterstudie gecombineerd met schoonmaakwerk. ‘Ik werkte elke morgen van vier tot acht en volgde daarna colleges tot vijf uur. Ik kon niet meer.’

Alsof het snoep is

Samiksha Ghimire doet onderzoek naar tuberculose, een ziekte die veel voorkomt in Nepal. Een keuze die haar omgeving niet altijd goed begrijpt. ‘Mensen in Nepal vragen me waarom ik geen onderzoek doe naar een ziekte waar veel meer geld in omgaat en die meer prestige oplevert, zoals kanker. Maar als ik zie hoeveel mensen in arme landen lijden aan tuberculose en hoe ernstig die ziekte sinds lange tijd wordt verwaarloosd, weet ik waarvoor ik dit doe. Het is triest dat landen waar de ziekte nauwelijks voorkomt, de beste apparatuur en medicijnen hebben om de ziekte bestrijden. In arme landen is het omgekeerde waar.’ Daarbij komt dat in Nepal antibiotica vrij verkrijgbaar zijn. ‘Mensen kunnen antibiotica kopen alsof het snoep is, waardoor de resistentie toeneemt. Ik werk mee aan de ontwikkeling van een eenvoudige en dus goedkope manier om te monitoren of een patiënt de juiste dosis medicijnen krijgt. Met behulp van eenvoudige technologie en wat speeksel willen we kunnen nagaan of het medicijn goed werkt en de dosis klopt.’

Alsnog een beurs

Voordat ze begon aan dit promotietraject, volgde Ghimire een jaar lang een master in Groningen op eigen kosten. ‘Ik merkte tijdens mijn studie dat studenten uit Westerse landen een andere houding hebben ten opzichte van wetenschappelijk onderzoek. Ze zijn kritischer

en meer oplossingsgericht. Dat wilde ik ook leren en daarom wilde ik graag naar het buitenland.’ Ze schreef verschillende universiteiten aan en werd geaccepteerd in Groningen. ‘Ik had geen beurs, dus verkocht mijn moeder een stuk land, dat eigenlijk was bedoeld als oudedagsvoorziening. Zo belangrijk vond ze het dat ik dit kon gaan doen. Ik kon van de opbrengst wel studeren, maar voor het dagelijks leven moest ik erbij werken.’ Dankzij de aanbevelingen van haar begeleider Jan-Willem Alffenaar en professor Geny Groothuis kreeg ze voor het tweede jaar van haar master alsnog een beurs van het Eric Bleumink Fonds en ook voor haar gehele promotietraject. Dankzij deze beurs en een beurs van de Stichting OZG kan ze het hele promotietraject afmaken.

Meer oplossingsgericht

Na haar promotie gaat ze terug naar Nepal om als wetenschappelijk onderzoeker de overheid te helpen bij de bestrijding van tuberculose. Daarnaast wil ze studenten aan de universiteit leren om op een andere manier met wetenschap om te gaan. ‘Kritischer, creatiever en meer oplossingsgericht, zoals ik in Groningen leer. Dat is belangrijk om de wetenschap in Nepal verder te brengen.’